resentment. [5] Deep or intense enmity, enmity which goes far in its consequences; e. g. शिशुपालो ऽनुशयं परं गतः (comm.: परमनुशयं केवलं न सप्तव्यः किं तु हन्तव्यश्चेति दीर्घद्वेषं गतः). [6] A certain country or place (? the meaning thus rendered in a comm. is देशविशेष).

II. f. (-यी) (In Medicine.) [1] A disease of the feet, a small abscess on the upper part, 'deep, causing little pain, and of the natural colour as the limb'. [2] (According to another) An abscess on the head (मस्तकोपरि) of the same symptoms as described before. E. शी with अनु, krit aff. अच्; the femin. in ई would be an anomaly accord. to this etym.

अनुशयवत् m. f. n. (-वान्-वती-वत्) [1] (In the Vedánta phil.) Having or being fraught with the अनुशय (q. v. 2.); viz. the soul ('कृतात्यये ऽनुशयवान्दृष्टस्मृतिभ्यां यथेतमनेवं च'). [2] Repenting, regretting. [3] Feeling hatred. [4] Feeling deep animosity. E. अनुशय, taddh. aff. मतुप्.

अनुशयान Tatpur. 1. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Repenting, regretting.

2. f. (-ना) One of the female characters described in the rhetorical literature; 'a mistress who is overcome with sadness because she apprehends the loss of her lover, either on account of the breaking up of their actual meeting place, or for fear of not having one in future, or from the conclusion she has arrived at that her husband might find her in a place which is not that of his family'.

[3. n. (-नम्) This word occurs in a Páli inscription where it would appear to mean 'repentance' or 'confession'.] E. शी with अनु, krit aff. शानच्.

अनुशयितव्य Tatpur. m. f. n. (-व्यः-व्या-व्यम्) To be repented or regretted. E. शी with अनु, krítya aff. तव्य.

अनुशयिन् m. f. n. (-यी-यिनी-यि) [1] Connected with as with a consequence; e. g. सुखानुशयी रागः। दुःखानुशयी द्वेषः।. [2] (In the Vedánta phil.) The same as अनुशयवत्; e. g. तत्र संशयः। किमस्मिन्नवधौ स्थावरजात्यापन्नाः स्थावरसुखदुःखभाजो ऽनुशयिनो भवन्ति। आहोस्वित्क्षेत्रज्ञान्तराधिष्ठितेषु स्थावरशरीरेषु संश्लेषमात्रं गच्छन्तीति। [3] Devotedly attached to, faithful. [4] Repentant, penitent. E. अनुशय, taddh. aff. इनि.

अनुशर Tatpur. m. (-रः) A Rákshasa, a sort of demon. E. शृ with अनु, krit aff. अच्.

अनुशस्त्र Tatpur. n. (-स्त्रम्) (In Medicine.) A subsidiary instrument or surgical means in general, used either in want of the proper instrument or when the patient is afraid of the latter; as such are named: bambu (त्वक्सार), crystal, glass (काच), ruby (कुरुविन्द), leeches, fire, alkali (क्षार), the finger nail, and several plants (गोजी, शेफालिका, शाकपत्र, करीर, बालाङ्गुलि). E. अनु and शस्त्र.

अनुशाय [This word occurs as a meaning of the particle नु, in the Calc. ed. of Hem. n. 7. 11, but is a bad reading for अनुशय.]

अनुशायिन् Tatpur. m. f. n. (-यी-यिनी-यि) Adhering, closely connected with. E. शी with अनु, krit aff. णिनि.

अनुशासक Tatpur. m. f. n. (-सकः-सिका-सकम्) Ruling, governing, directing. E. शास् with अनु, krit aff. ण्वुल्.

अनुशासत् Tatpur. m. f. n. (-न्-ती-त्) Ruling, teaching &c., see शास्. E. शास् with अनु, krit aff. शतृ.

अनुशासन Tatpur. n. (-नम्) [1] Instruction, order, precept; e. g. तन्मनोरनुशासनम् or भवादृशेषु प्रमदाजनोदितं भवत्यधिक्षेप इवानुशासनम्; the 13th book of the Mahábh. is called the book of precepts 'अनुशासनपर्वन्'. [2] Explanation, comment, explanatory treatise; e. g. योगानुशासन which is thus explained: युक्तिर्योगः समाधानम्। अनुशिष्यते व्याख्यायते लक्षणभेदोपायफलैर्येन तदनुशासनम्।. E. शास् with अनु, krit aff. ल्युट्.

अनुशासनीय Tatpur. m. f. n. (-यः-या-यम्) To be instructed, directed, ruled. E. शास् with अनु, krítya aff. अनीयर्.

अनुशासित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Instructed, directed, governed. E. शास् in the caus., with अनु, krit aff. क्त.

अनुशासितृ Tatpur. m. f. n. (-ता-त्री-तृ) Instructing, ruling, governing, commanding, directing. E. शास् with अनु, krit aff. तृच्.

अनुशासिन् Tatpur. m. f. n. (-सी-सिनी-सि) Punishing. E. शास् with अनु, krit aff. णिनि.

अनुशास्य Tatpur. m. f. n. (-स्यः-स्या-स्यम्) To be instructed, directed, ruled. E. शास् with अनु, krítya aff. यत्.

अनुशिक्षिन् Tatpur. m. f. n. (-क्षी-क्षिणी-क्षि) Learning, practising. E. शिक्ष् with अनु, krit aff. णिनि.

अनुशिख Tatpur. (?) The name of a serpent which according to a legend in the Panchavinśa-Bráhmaṅa officiated as Potri-priest in a sacrifice performed to conquer Death. E. अनु and शिख, the name of another serpent-priest.

अनुशिवम् Avyayíbh. After Śiva. E. अनु and शिव.

अनुशिशु Bahuvr. f. (-शुः) Followed by her young (as a mare &c.). E. अनु and शिशु.

अनुशिष्ट Tatpur. m. f. n. (-ष्टः-ष्टा-ष्टम्) [1] Taught, ordered, laid down as a rule; e. g. यद्यपि छन्दःशास्त्रे सानुस्वारस्य गुरुत्वमनुशिष्टं &c. [2] Ruled, governed. [3] (In Law.) Adjudged, decided, settled, so that the penalty or the punishment may be inflicted; (a lawsuit is तीरित when the cause is properly decided according to evidence but the penalty not yet fixed, and अनुशिष्ट when it is brought up to the point of punishment, the only bar to the carrying out of the sentence then being the appeal). E. शास् with अनु, krit aff. क्त.

अनुशिष्टि Tatpur. f. (-ष्टिः) Instruction, order, command. E. शास् with अनु, krit aff. क्तिन्.

अनुशीलन Tatpur. n. (-नम्) [1] Constant study of a Śástra. [2] Repeated and devoted service. E. अनु and शीलन.

अनुशोक Tatpur. m. (-कः) Sorrow, repentance, regret. E. शुच् with अनु, krit aff. घञ्.

अनुशोचक Tatpur. m. f. n. (-चकः-चिका-चकम्) [1] Grieving, one who repents. [2] Occasioning repentance. E. शुच् with अनु (2. in the caus.), krit aff. ण्वुल्.

अनुशोचन Tatpur. n. (-नम्) Sorrow, repentance. E. शुच् with अनु, krit aff. ल्युट्.

अनुशोचित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Regretted, repented of. E. शुच् with अनु, krit aff. क्त.

अनुशोभिन् Tatpur. m. f. n. (-भी-भिनी-भि) Splendid, shining. E. शुभ् with अनु, krit aff. णिनि.

अनुश्रव Tatpur. m. (-वः) Sacred tradition, such as is contained in the Veda, Ágamas &c. E. श्रु with अनु, krit aff. अप्.

अनुश्रुत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Handed down by sacred tradition (comp. the preceding). E. श्रु with अनु, krit aff. क्त.

अनुषक् ind. (see निपात) [1] In due order, in succession; e. g. अनुषक्प्रविशतीति बन्धुता. [2] Consequently. E. सञ्ज् with अनु, krit aff. क्विप्. Compare आनुषक्.